

[Thoft]

straffeloven. Jeg må indrømme, at en sådan diskussion lader mig fuldstændig kold. Det er ikke det, der er det principielle. Det er ikke det, der er det afgørende for debatten i dag.

Det afgørende er, at Folketinget fastslår, at det er strafbart. Vi har foreslået, at det skulle henføres under folkekræftkonventionen, og skal erindre om, at folkekræftkonventionen, som blev vedtaget i 1948, er et produkt af begivenhederne under anden verdenskrig, hvor det, der var det mest umiddelbart forekommende, var folkekræft på jøder, sigøjnere og andre i Det tredje Rige, medens brugen af atomvåben først er kommet til befolkningernes bevidsthed for alvor i 1960'erne og 1970'erne.

Til den socialdemokratiske ordfører vil jeg sige, at jeg da er taknemmelig for – og jeg synes, det er et vigtigt skridt fremad – at et flertal i Folketinget nu kan fastslå, at brugen af atomvåben er en forbrydelse mod menneskeheden. Sådan forstod jeg hr. Hjortnæs' meget korte ordførertale utvetydigt. Jeg forstod hr. Stinus' ordførertale sådan, at han var enig heri. Og SF og VS har jo allerede i forslaget givet udtryk for tilsvarende synspunkter.

Kan vi ikke få vedtaget beslutningsforslaget, kunne vi måske få vedtaget en beretning, der utvetydigt fastslår, at brugen af atomvåben er en forbrydelse mod menneskeheden. Det var da et stykke vej at nå. Jeg ser til min store glæde, at hr. Hjortnæs nikker.

Jeg hørte også, at forslaget her – i sin ånd i hvert fald – skulle bygge på grundlaget for de socialdemokratiske holdninger til atomvåben. Det har vi nu ikke gjort os nogen speciel bestræbelse for, men jeg er meget taknemmelig, hvis det forholder sig sådan. Det betyder, at også dér skulle vi have mulighed for at nå til enighed.

Jeg vil godt spørge hr. Hjortnæs alligevel – det er ikke for at drille, det er for at undersøge dybden af den holdning, at atomvåben er en forbrydelse mod menneskeheden: er det sådan, at Danmark fortsat kan deltage i atomvåbenøvelser? Er forbud imod deltagelse i atomvåbenøvelser fortsat studentikost perrittengryneri, eller har Socialdemokratiet fået en lidt mere nuanceret holdning til disse ting? Det kunne jeg forstå af ordførerens tale. Med den grundlæggende holdning, jeg kan forstå at Socialdemokratiet har, skulle

det være muligt, at et flertal i Folketinget kan nå frem til noget fornuftigt.

Jeg bemærkede i ordførertalen fra hr. Helge Adam Møller fra Det Konservative Folkeparti, at han mente, at Danmark ikke har nogen særlig indflydelse på de internationale forhandlinger. Vi skal bare støtte de bestræbelser for internationale forhandlinger, der foregår. Det synes jeg er rigtigt, det synes jeg også vi skal gøre, men spørgsmålet er, om ikke vi kunne starte med at feje for vores egen dør, inden vi begynder at feje for de internationale døre.

Hr. Helge Adam Møller mente også, at vi ikke formindskede risikoen for atomkrig ved at ændre straffeloven. Det er jeg i princippet ikke så uenig med hr. Helge Adam Møller i. Vi skal blot fastholde, at vi i Danmark har et krisehovedkvarter i Ravnstrup, hvori den danske officer vil sidde, som har den operative kommando over atomvåbnene i Slesvig-Holsten. Det var meget rart for den officer at have nogle klare retningslinjer for brugen af disse våben, og vedtagelse af vores beslutningsforslag ville give sådanne klare retningslinjer.

Vi skal heller ikke være blinde for, at det med hensyn til de forstærkningsstyrker, som i en krisesituation skal komme Danmark til hjælp – »hjælp« vil jeg gerne sætte i gåseøjne, fordi disse styrker som en del af deres standardudrustning skal medbringe atomvåben – også var rart, om politikere og embedsmænd, herunder folk i Forsvarskommandoen og i forsvarsstabene, havde klare retningslinjer. Sådanne klare retningslinjer er hr. Helge Adam Møller ikke interesseret i eller ikke indstillet på at give.

Venstres ordførers tale skal jeg overhovedet ikke kommentere. Jeg synes, den var aldeles under lavmålet.

Jeg vil gerne takke hr. Stinus for den positive modtagelse. Jeg håber, at vi kan fortsætte den frugtbare debat i udvalget.

Jeg vil til sidst problematisere en lille smule hr. Arne Melchior's lidt specielle definition af den atomvåbenfrie zone. Det er en zone, forstod jeg, hvor atomvåbnene ikke kan ramme. Nu er det jo ikke desto mindre sådan, at i Latinamerika har man faktisk indgået en traktat om en atomvåbenfri zone. Hr. Arne Melchior gør altså brud på det, der er den normale internationale betegnelse, ligesom hr. Arne Melchior gør brud på den internati-